

Text: LUKÁŠ PAULŮ
Foto: ALENA HRBKOVÁ

OSA zastupována
od roku 1995

Zpěvačka, multiinstrumentalistka a autorka hudby i textů, začínala s převážně bluesově zbarveným repertoárem na ulici, kde ji v roce 1993 objevila zpěvačka Zuzana Navarová. Již tři dny na to byla Raduza představena širšímu publiku v Lucerně. V květnu téhož roku stála opět na pódiu pražské Lucerny jako předskokanka hvězdy amerického popu Suzanne Vegy.

Poté začala její užší spolupráce se skupinou Nerez, která trvala téměř dvě sezóny. Od ledna 1999 vystupovala v rámci Cabaretu Václava Koubka v Jazzclubu Železná. V roce 2001 dokončila studia na pražské konzervatoři, kde absolvovala studium skladby duchovní kantátou, kterou natočil Český rozhlas. V témže roce vyšlo její debutové album *Andělové z nebe*. Je autorkou scénické hudby k představení *Století touhy* (Divadlo Archa), *Lišák a Baron z Hopsapichu* (Divadlo v Celetné – Spolek Kašpar), *Tři sestry* (Dejvické divadlo), *Romeo a Jana* (Divadlo v Řeznické) a *Tanec na konci léta* (divadlo Opava).

Její hudba vychází částečně z šansonu, ale největší díl inspirace čerpá Raduza z folklóru a nálady městských odrhovaček, které v jejím syrovém podání nabízejí nečekané hudební i textařské obraty. Řadí se tak k silné generaci alternativní scény devadesátých let, která sklízí úspěchy nejen na domácích pódiiích, ale i v zahraničí. Rok 2010 je pro Radužu přelomový. Založila vlastní label Raduza records, na kterém vydala album *Miluju vás*, které se drželo 5 týdnů v čele hitparády IFPI. Je to Radužino zatím nejvzrálejší a nejlepší album, které je velmi vřele přijímáno kritikou i širokým obecnstvem. Na svém labelu se Raduza chystá vydávat i jiné interprety – v současné době probíhá jednání s kladenskou kapelou Zrní. >

// ...ta harmonika tam pořád byla. Padla mi do oka a já zmámeně vešla do krámu a koupila si ji. Utratila jsem za ni peníze, které jsem měla na zařízení bytu.

> // Žena s dráčkama se tak často nevidí, čím si vás nástroj získal?

RV: Přišla jsem k němu vlastně náhodou. Jednou mi Zuzka Navarová říkala, že viděla v bazaru senzační tahací harmoniku a že by si ji koupila, ale není příliš sportovně založená. A já prý ano, tak bych tam měla jít a tu harmoniku si koupit. Já jsem si myslela, že je to pěkně potrhlej nápad a tak jsem na to zapomněla a nechala to být. Jenže asi za týden jsem náhodou kolem toho bazaru šla a ta harmonika tam pořád byla. Padla mi do oka a já zmámeně vešla do krámu a koupila si ji. Utratila jsem za ni peníze, které jsem měla na zařízení bytu. Volala jsem tenkrát tatínkovi a říkala mu: „Hádej, co jsem si koupila?“ a on: „Židle?“ a já: „Ne, harmoniku!“ a tatínek na to: „No, tak když se na ní nenaučíš, tak můžeš aspoň sedět na futrálu!“ a já: „Ale ona futrál nemá!“ a tatínek: „Tak to se na ni budeš muset naučit!“ A tak jsem seděla celé léto na chalupě a tahala za měchy a v září jsem už hrála na koncertě.

// Jde o nástroj s velmi specifickým zvukem. Dokázala byste si pro svoji tvorbu představit jiný?

RV: Ano, nehraji pouze na harmoniku. Doprovázím se i na klavír, kytaru, dudy, které jsem si obohatila tím, že jsem si nechala vyrobit předničku tak, aby hrála v moll, což je u chodských dud rarita. Pan Konrády, který ty dudy vyráběl, říkal, že je to jeho první mollová přednička.

// V kolika letech jste na harmoniku začala hrát? V začátcích muselo být těžké přivyknout fyzické námaze hry na harmoniku. Trpěla jste?

RV: Začala jsem hrát někdy v sedmadvaceti nebo osmadvaceti letech, takže to pro mě nebylo až tak fyzicky náročné. Jsem poměrně pevné tělesné konstituce.

// Znáte několik vašich kolegů, kolegyní je však jako šafránu, nebo se pletu?

RV: Harmonikářek je také dost. Obzvláště v zahraničí, třeba v Itálii hodně příslušnic něžného pohlaví hraje na dubbot – to je lehounká diatonická harmonika a dají se s ní dělat divy, viděla jsem i spoustu harmonikářek v severských zemích, v Rusku, takže jistě je jich spousta. U nás zase naopak málo mužů hraje na harfu, což je velmi oblíbený nástroj například v Irsku.

// Jste samouk?

RV: To musí být slyšet! Ano, jsem samouk. >

// Nehraji pouze na harmoniku.
Doprovázím se i na klavír, kytaru, dudy, které jsem si
obohatala tím, že jsem si nechala vyrobit předničku tak,
aby hrála v moll, což je u chodských dud rarita.

// Důležité pro mne bylo setkání se Zuzanou Navarovou, protože od ní jsem se naučila většinu věcí, které dodnes používám ve svém profesním životě.

> // Z ulice jste se téměř ze dne na den dostala na podium Lucerny. To je jak z nějakého filmu. Považujete to za zlom ve své kariéře?

RV: Nijak svoji kariéru nehodnotím a nesleduji, takže těžko mohu nějaký bod vyhodnotit jako zlomový. Důležité pro mne bylo setkání se Zuzanou Navarovou, protože od ní jsem se naučila většinu věcí, které dodnes používám ve svém profesním životě. Vlastně i to, co jsem se naučila na konzervatoři, jsem se naučila díky ní, protože to ona mne tam poslala.

// Na počátku 20. století byl akordeon na vrcholu společenské oblíbenosti. Jinak tomu je již dnes. Co je podle vás hlavním důvodem? Celkový nezájem znamená nedostatek učitelů a žáků, tím pádem nedostatek

nově vzniklých autorských děl? To by akordeon ovšem předurčovalo k postupnému vyhubení. Nebo je to nástroj tak specifický, že kromě začátku minulého století bude vždy již hrát pouze druhé housle? Anebo nesplňuje požadavky posluchačů a současných hudebních trendů?

RV: Ale mně vůbec nepřipadá, že je akordeon na ústupu. Naopak – vypadá to, že znovu přichází do módy. Zním hned několik kapel, ve kterých mají akordeon. Jednu jsem viděla u nás na Kladně a byl to docela tvrdý rock, takže myslím, že použití akordeonu je velmi široké. Často za mnou chodí malé děti a říkají, že se učí hrát na akordeon, vlastně za mnou chodí i dospělí, kteří to jako děti nestihli, tak se teď začali učit pro radost. A v zahraničí je akordeon velmi oblíben ve všech hudebních žánrech.

// V roce 2010 jste založila vlastní label Radůza records. Proč?

RV: Protože jsem potrhla. Je s tím strašně moc práce. Ale chtěla jsem vyzkoušet, jaké to je, nést všechna rizika za svoji práci. Nakonec můj první počín v tomto vydavatelství – album Miluju vás – měl úspěch a já mohla vydat desku začínající kladenské kapele Zrní, která by jinak vydavatele asi hledala jen těžko.

// Zkoušela jste oslovit i jiná hudební vydavatelství?

RV: Dlouhá léta jsem spolupracovala s vydavatelstvím Indies MG – vyšla u nich všechna má předchozí alba. Spolupráce to byla skvělá a pokračuje nadále i v tom, že mi Miloš Gruber zajišťuje distribuci a možná bude koproducentem příštího projektu – chystám se zjara natočit živé CD a DVD.

// V roce 2010 vyšla již pod Radůza records úspěšná a recenzemi opěvovaná deska Miluju vás. Dělá vám i po roce stejnou radost?

RV: Já svoje desky neposlouchám. Jen když se potřebuju naučit nějakou písničku, kterou jsem už zapomněla. Naposlouchám se jich při míchačce tolik, že pak už jsem ráda, že mám od toho pokoj. Tím, že písničky natočím, si vyčistím hlavu a můžu hned začít psát nové. Jakmile je album venku, dočista na něj zapomenu. Fakt. Když potřebuju vědět, kolik desek jsem vlastně natočila, musím se podívat na svůj web. A stejně je to i s termíny koncertů.

// Zastupovaná OSA jste již od roku 1995, to znamená, téměř od začátku své profesionální kariéry. Co vás vedlo k tomu nechat se zastupovat?

> **RV:** I k zastupování OSA mne přivedla Zuzana Navarová.

// Co vám zastupování OSA přináší, jak byste jej charakterizovala?

RV: OSA chrání moje autorská práva a v neposlední řadě eviduje moje písničky. Protože já jsem hrozně nepořádná a některé kousky existují opravdu jen v evidenci OSA.

// Kouzlu hromadné neosobní komunikace jste na chuť nepřišla. Podařilo se vám již účet na www.facebook.com zrušit?

RV: Ano, podařilo se mi ho definitivně zrušit, nikoli jen deaktivovat. Je nenávratně rozpuštěn.

// S čím přijdete před své fanoušky v příštím roce?

RV: Chtěla bych natočit záznam živého koncertu, byla bych ráda, kdyby se mi podařilo vydat nejen CD, ale i DVD, ale na to je potřeba sehnat peníze. Mám spoustu nových písniček, snažím se zdokonalit ve hře na dudy, mám nový akordeon a jsem z něj nadšená a také si zaslouží, abych na něj cvičila..., práce je pořád dost.

// Tím, že písničky natočím, si vyčistím hlavu a můžu hned začít psát nové. Jakmile je album venku, dočista na něj zapomenu. Fakt.